

Sør-Norsk Volvotreff 2019

Tekst: Marthe Helen Aardal
Foto: Amt Willy Aardal

Det er ved tidligere anledninger blitt ytret fra min mann, at det til tider kan bli litt vel mye treffplanlegging og tanker i hjemmet i forkant av treffet. Dette året hadde jeg tenkt å nevne det minst mulig. Det merket han nok frem mot påske, og tiden for å henge opp plakater var kommet. Disse pleier å komme opp rundt påske når det som kjent kommer en del turister til distriktet. Da var det bare for han å sette i gang med plakater, flyers og annet reklamemateriell. Det skal også ordnes med annonser til ulike klubb-blader.

Som tidligere år er det en del av treffet at vi har en kjøretur ned Bøensbakken, og det skulle vi prøve å få til også dette året. Det er en forutsetning at vi får tillatelse fra kommunen å kjøre der, og det må søkes om tidlig på våren. For at ikke turen skal bli lik hvert år tenkte vi i år å legge turen ut mot kysten på grusvei og innover over heia hvor fjellene på den ene siden stiger opp mot himmelen, mens det på den andre siden er stabbesteiner og rett ned i havet. Det ble den turen i år siden det hadde kommet litt nedbør i dagene før, noe som gjorde til at det ikke støvet så veldig av grusveien.

Fredag kveld, etter innlosjering og litt klargjøring, blir grillene tent og lukten av grillmat sprer seg over

Utpå fredags kvelden ble grillene tent, og vi samlet oss for å innta både god mat og drikke. Stemningen var upåklagelig, og den sank definitivt ikke utover kvelden.

En karavane bestående av tre PV'er, med tilhørende SMV campingvogner, kom og ga en stort bidrag til veterancamping. PV-folkene er utrolig flinke til å veterancampe!

plassen og folk kommer til og rigger seg rundt bordene som er plassert ut. I år trengte vi ikke å frykte myggen, så kjølig som det hadde vært. Mellom grillingen hadde noen også benyttet seg av sjansen til å få vasket bilen med vaskeutstyret som er lagt ut for deltakerene.

Mens vi sitter i god prat kommer det en nydelig kortesje med 3 PV'er som har hver sin SMV campingvogn på slep. Det var et vakkert syn der de kom, rullet inn på plassen, rigget vogn og fortelt, og så var de klare til å komme i det sosiale selskap.

Som tidligere år er det gratis frokost for alle deltakere av treffet. Derfor var det tidlig opp for å rigge et frokostbord med nytraktet kaffe. Bortimot samtlige viste å sette pris på å komme til dekket bord.

Når det så nærmet seg treff-åpning begynte nervene å melde seg, kommer det folk på treffet i år, blir det mange til rekefesten lørdags kveld, kommer det mange som ikke har vært før og for ikke å snakke om været. Værmeldingen ble sjekket flere ganger om dagen den siste uken, uten at det hjalp noe større, snarere tvert om, det skulle regne med alle sluser åpne på lørdag. Det fikk vi også merke når vi skulle rigge til og sette opp telt på treffdagen. Det var ikke mange sekundene vi skulle være ute før det ikke var en tørr tråd på kroppen. Ja ja, er man gjennombløt, så er man det, det kan jo ikke bli verre. Vi fikk telefoner helt fra Rolgaland fra Volvo-eiere som ville høre om hvordan været var på Lista, og vi kunne dessverre ikke rapportere om tørke. Noen valgte derfor å holde seg hjemme denne dagen. Utover formiddagen lysnet det, og da vi begynte med innsjekk ved 9-tiden var det opphold. Temperaturen steg og solen glimtet av og til. Det ble en fin og tørr dag til tross for dårlige utsikter.

Treffet skred fremover mot åpning ved 10-tiden, og det kommer stadig nye bilen til innsjekk. Bilene

Frokosten vi spanderte på alle deltagere viste seg å være et tilbud de aller fleste valgte å benytte seg av. Utover formiddagen kom den ene bilen etter den andre og tilsammen ble det 42 biler. Dette var en tilbakegang fra året før, og vi ser ingen annen årsak enn værmeldingen som meldte regn hele dagen. Som bildene viser fikk vi ikke en dråpe regn så lenge utstilling, kjøretur og grilling pågikk.

Solen viste seg attpåtil glimtvis innimellom. I hangaren i bakgrunnen holder Festung Lista til og dette er et museum med mye militært utstyr fra krigens dager da «Festung Lista» var samlebetegnelsen på de militære anleggene på Lista. Museet ble åpnet i vår anledning og de besøkende fikk en guidet omvisning, i tillegg til at de fritt kunne vandre og beskue alle kjøretøyer.

Denne side: Grunnet værmeldingen var det noe mer glissent i rekkene i år, noe som var spesielt tydelig i Amazon- og PV-rekkene som pleier å strekke seg helt ned til veien. Motstående side: Et lite utvalg deltagende Volvo-biler som også viser spennvidden i utstillingen.

fikk anvist plass og ble fordelt etter type. Publikum beskuet alle biler og stemte på de biler de syntes var de beste, og praten gikk mellom gamle kjente, og nye bekjentskap innen miljøet ble stiftet.

I mat-teltet gikk salget av kald brus, varm kaffe, nystekte vafler og varme pølser gjennom hele dagen.

Ved innsjekk får bilfører og evt. passasjerer utdelt stemmesedler, og frem mot premieutdelingen ved 15-tiden ble bilene beskuet, vurdert opp mot hverandre for så å velge ut den beste. Så ble prosessen gjentatt klasse for klasse, til stemmeseddelene var utfylt og levert.

Dessverre var det ikke alle som hadde tid til å vente til premieutdelingen, så det er ikke et ukjent fenomen at ikke alle er tilstede ved utdelingen, og enkelte premier blir ikke hentet. Dette var tilfelle for 2. plass i Amazon-klassen. Da vi etter treffet kom hjem ble listene ble gått gjennom for å finne ut hvem som skulle få premien ettersom. Da kommer min mann smilende og forteller at mysteriet var løst – den var visst tildelt undertegnede.

Så var det klart for kjøretur. For noen en tur som er blitt kjørt flere ganger, men for andre er det første gangen de er med på denne turen. Ledebilen ble kjørt frem, og alle

bilene som skulle være med stilte seg opp bak denne – det ble så godt som alle deltagende.

Denne gang skulle kjøreturen vise de store kontrastene på Lista, fra det flate Danmark-aktige landskapet, til de forrevne klippene i vest som gir assisoasjoner til kysten langt lengre nord i landet. Begge disse er uten vegetasjon av betydning, men så er vi med ett inne i skogene og klatrer opp og ned i fjellene på veier som formelig klammer seg fast i fjellveggen. Vi kjører vesentlig på over hundreårige grusveier. Så blir det en kort transportetappe på moderne asfalt før vi tar av og er inne på grusveien i skogen igjen. Skogen tetner en liten stund før det lysner og en fjellvegg og stabbesteiner kommer til syne.

Vi har kommet til Bøensbakken, en smal grusvei som bokstavelig talt klammer seg fast i fjellveggen. Veien ligger delvis på en naturlig fjellhulle, delvis med håndmakt meislet ut av fjellveggen. Det tok et anleggslag seks år å fullføre denne 2 km lange veien som begynner ved havnivå og slutter i ca 100 meters høyde, hele

Årets kjøretur gikk stort sett på smale grusveier, og var lagt slik at deltagerene fikk se de store naturkontrastene som Lista har å by på. Kjøreturen tok et kvarters stopp i Bøensbakken.

tiden med jevn stigning. De hadde dynamitt til hjelp, men alle hull måtte bores ut med feisel og minebor. Veien er et imponerende stykke veiarbeid, med loddrett fall på opptil 100 meter under veien, og like mye fjell over veien. Flere steder henger fjellet ut over veien. Til beskyttelse mot stupet på utsiden står en rad stabbesteiner, stedvis boltet sammen med et rekkverk. Veibredden mellom fjellvegg og stabbestein er rett over 2m, så det var ikke mer plass enn vi trengte. Det sier seg selv at det ikke var mulig med to biler i bredden, annet enn på de tre møteplassene. Veien var med andre ord ikke bygget etter dagens standard.

Bakkens fantastiske utsikt, dramatikken med stup og fjell som henger ut over veien gjør at vi tar en stopp et kvarters tid. Det tok ikke mange sekundene før alle var ute av bilene, og beundre utsikten og den fantastiske jobben med å få laget denne veien, med få de hjelpemidlene de hadde i 1899.

Det er ikke lange stunden mellom kjøretur og til vi skal sette oss til bords for å nyte reker, og for de som ikke ønsker reker blir grillen tent. Det ble et godt lag rundt bordet og senere ute i salongen.

Søndagen starter med frokost, pakking, og ønske deltakere vel hjem etter treffet.

Så er det å få samlet sammen alt av treffmateriell, og få det hjem (to biler og en tilhenger fulle av utstyr). I år ble telt, skilt etc. slått opp for tørk i garasjen da vi kom hjem, så da ble det nesten som å rigge på nytt. Utstyret ligger nå pakket ned, lett tilgjengelig til 2. helg i juni 2020. Da blir det igjen Sør-Norsk Volvotreff på Lista, samme tid, samme sted.

Helt på tampen må vi få takke treffets sponsorer. Uten disse er det ikke mulig å arrangere et slikt treff uten at deltagerutgiftene må settes kraftig opp. En stor takk rettes til:

- Kverneland Bil Bryne v/Sveinung Paulsen
- Volvo Car Norway
- Jørgenrud Bil og deler
- Coca Cola
- Tine
- BilXtra
- Biltema

Etter endt kjøretur samlet vi oss i festsalen der et langbord var dekket på til rekefest. For den beskjedne sum av kr 150 kunne man spise seg mett på reker med tilbehør, og vi ble rundt 40 langs med bordet denne kvelden. De som ikke ville ha reker kunne grille utenfor og spise sammen med oss inne. Etterpå trakk vi ut i salongen og praterte fortsatt til langt på natt.

